

ARREST

Het Hof van Beroep zitting houdende
te Antwerpen, Achtste Kamer,
recht doende in correctionele zaken,
spreekt het volgende arrest uit:

Inzake van het OPENBAAR MINISTERIE
en de BURGERLIJKE PARTIJEN:

1. verteenwoordigd door
de Vlaamse Regering, in de persoon van de
 , wiens kabinet
gevestigd is
 namens wie optreedt
- Cultuur,
Gezin en Welzijn, aangewezen door de
Vlaamse Regering om de bevoegdheid inzake
monumenten en landschappen uit te oefenen,
wiens kabinet gevestigd is

het onderzoek geopend zijde door deze
burgerlijke partijstelling,

ter terechtzitting vertegenwoordigd door
Meester Advocaat loco
Advocaat bij de balie

2. GEMEENTE vertegenwoordigd door
haar College van Burgemester en Schepenen,
met burelen

ter terechtzitting vertegenwoordig door Meester
Advocaat bij de balie te

Beklaagd van:

De eerste en de tweede

Hetzij door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder hun bijstand niet had kunnen worden gepleegd.

A. Van 8 november 1977 tot 19 maart 1994

Bij intrek op de art. 1, 2, 7, 11 en 13 par. 1 van het Decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten en de art. 1 en 2 van het K.B. van 6 december 1976

tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten en de stads- en dorpsgezichten vermeld in de bij M.B. vastgestelde ontwerpen van de lijst van de voor bescherming vatbare monumenten en stads- en dorpsgezichten, als eigenaars van een beschermd monument of van een in beschermd stads- of dorpsgezicht gelegen onroerend goed, nl.

als monument bij KB van 21 februari 1978 (BS 13 april 1978) en
s met de omliggende gronden en de gebouwen gelegen
op
op het rangschikkingsplan, gerangschikt als dorpsgezicht bij KB van 21 februari 1978 (BS 13 april 1978), nagelaten te hebben, door de nodige instandhoudings- en onderhoudswerken, dit in goede staat te behouden.

B. Van 20 maart 1994 tot 6 december 1994

Bij intrek op de art. 1, 2, 7, 11 en 13 par. 1 van het Decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten en de art. 1 en 2 van het Besluit van de Vlaamse Regering dd. 17 november 1993 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten en de stads- en dorpsgezichten (B.S. 10 maart 1994), als eigenaars van een beschermd monument of van een in beschermd stads- of dorpsgezicht gelegen onroerend goed, nl.

monument bij KB van 21 februari 1978 (BS 13 april 1978) en
met de omliggende gronden en de gebouwen gelegen
op
op het rangschikkingsplan, gerangschikt als dorpsgezicht bij KB van 21 februari 1978 (BS 13 april 1978), nagelaten te hebben, door de nodige instandhoudings- en onderhoudswerken, dit in goede staat te behouden.

Gelet op het hoger beroep ingesteld op

- 18 november 1996 door beide beklaagden
- 20 november 1996 door het VLAAMS GEWEST
- 21 november 1996 door het Openbaar Ministerie

tegen het vonnis op tegenspraak uitgesproken op 6 november 1996 door de 4 C kamer (3 rechters) van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen dewelke rechtdoende in correctionele zaken als volgt besliste:

VEROORDEELT beklaagden ieder tot een geldboete van duizend frank.

Aangezien veroordeelden vroeger geen enkele veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden hebben opgelopen; dat in die omstandigheden een genademaatregel van aard is om de verbetering van deze veroordeelden te doen verhopen;

Beveelt dat bij toepassing en binnen de perken van artikel 8 der wet van 29 juni 1964, gewijzigd door artikel 4 van de wet van 10 februari 1994, de tenuitvoerlegging van de geldboeten uitgesproken ten laste van beide veroordeelden, wordt uitgesteld voor een termijn van drie jaar vanaf heden.

Verplicht veroordeelden, als bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, tot het betalen van elk een bijdrage van tien frank, bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 24 december 1993, vermeerderd met 1990 decimes per frank, en gebracht op tweeduizend frank.

Verplicht veroordeelden ieder tot betaling van de helft van de kosten van het geding belopende 1.507,- frank en ieder, bij toepassing van artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, gewijzigd door het Koninklijk Besluit van 23 december 1993, tot een vergoeding van duizend frank.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 24 december 1993 de geldboeten van 1.000,- frank vermeerderd worden met 1490 decimes per frank, zodat die geldboeten 150.000,- frank bedragen;

Bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboeten vervangen kunnen worden, bij gebrek aan betaling binnen een termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op drie maanden voor elke geldboete van 1.000,- frank;

Rechtdoende over de vordering van de burgerlijke partij

Verklaart de eis ontvankelijk doch ongegrond;

Veroordeelt de burgerlijke partij tot de kosten van haar aanstelling, belopende tot op heden op geen frank.

Rechtdoende over de vordering van de burgerlijke partij

Verklaart de eis ontvankelijk en gegrond;

Veroordeelt beklaagden solidair om te betalen aan de burgerlijke partij, als schadevergoeding, de som van één frank moreel, te vermeerderen met de gerechtelijke intresten en de kosten, vanaf heden.

Gehoord de Heer
zijn verslag;

Raadsheer, in

Gehoord de burgerlijke partij
in haar middelen ontwikkeld door Meester
Advocaat loco Meester
Advocaat bij de balie

Gelet op haar conclusie;

Gehoord de burgerlijke partij
in haar middelen ontwikkeld door Meester
Advocaat bij de balie

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn
vordering;

Gehoord beklaagden in hun middelen van
verdediging ontwikkeld door Meester
Advocaat bij de balie

Gelet op hun conclusie en dossier;

- - - - -

Overwegende dat de hogere beroepen, regelmatig
naar vorm en termijn, ontvankelijk zijn ;

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED:

Overwegende dat beklaagden niet betwisten dat de
betreffende hoeve welke gerangschikt is als
monument en met de omliggende gronden en gebouwen
als dorpsgezicht, niet in goede staat werd
behouden;

dat dit trouwens blijkt uit de gegevens van het
strafdossier;

Overwegende dat zij terecht argumenteren dat zij
in een noodsituatie verkeerden ten gevolge van
omstandigheden die zij redelijkerwijze noch
hebben kunnen voorzien noch hebben kunnen
voorkomen;

dat uit het ministerieel besluit van 13 oktober

1983 blijkt dat de aannemingssom voor het uitvoeren der restauratiewerken 6 572 295,-frank bedroeg waarvan 4 716 456,-frank subsidieerbaar exclusief BTW;

dat het aandeel van de betrokken subsidiërende besturen werd vastgesteld als volgt:

de Vlaamse Gemeenschap:

voor de werken:	4 716 456,-fr.
BTW 6%:	282 987,-fr.
ereloon:	349 961,-fr.

totaal:	5 349 404,-fr.
waarvan 60 %:	3 209 642,-fr.

de provincie: 5 349 404,-fr. x 15 %: 802 411,-fr.
de gemeente: 5 349 404,-fr. x 15 %: 802 411,-fr.

dat er aldus ten laste van beklaagden bleef :

1 855 839,-fr.+ 534 940,-fr.= 2 390 779,-fr.;

Overwegende dat rekening gehouden met :

- de inkomsten van beklaagden waarvan thans in graad van hoger beroep stukken worden voorgebracht,
- de uitgaven van beklaagden zoals huur van een woning en afbetaling lening,
- de omstandigheid dat als subsidiërende overheid weigerde haar aandeel te betalen,
- de inspanningen welke beklaagden hebben gedaan om deze gemeente ertoe te dwingen haar aandeel te betalen,
- de onmogelijkheid om lasten uit bijkomende leningen te dragen,

duidelijk blijkt dat het uitvoeren van de nodige instandhoudings- en onderhoudswerken de financiële draagkracht van beklaagden zou overschrijden;

dat beklaagden geconfronteerd met het niet gesubsidieerd aandeel én met de weigering van in de onmogelijkheid waren de werken verder te doen uitvoeren en het verval van de hoeve tegen te gaan;

dat kandidaat kopers trouwens blijkbaar terugschrokken;

dat een redelijk en voorzichtig mens in dezelfde concrete omstandigheden niet anders zou gekund hebben;

dat volledigheidshalve dient opgemerkt dat uit de debatten blijkt dat de hoeve uiteindelijk is verkocht en thans vrijwel volledig is gerestaureerd, hetgeen niet wordt tegengesproken;

Overwegende dat de schuld van beklaagden aan de tenlasteleggingen A en B niet bewezen is gebleven;

dat beklaagden worden vrijgesproken;

OP BURGERLIJK GEBIED:

Overwegende dat ter terechtzitting van het Hof dd. 20 januari 1999 de burgerlijke partij het Hof verzocht haar akte te verlenen van haar afstand van vordering;

dat deze afstand van vordering door beklaagden werd aanvaard;

Overwegende dat het hof gelet op de vrijspraak van beklaagden onbevoegd is om kennis te nemen van de burgerlijke vordering van Het Vlaams Gewest;

OM DIE REDENEN,

HET HOF, recht doende op tegenspraak;

Gelet op de artikelen:

- 2, 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935,
- 3 en 4 van de wet van 17 april 1878,
- 66, 162, 185, 190, 194, 210, 211, 212 van het Wetboek van Strafvordering;

Ontvangt de hogere beroepen en er recht op doende;

Wijzigt het bestreden vonnis;

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED,:

Verklaart beklaagden niet schuldig aan de hen ten laste gelegde feiten A en B;

Spreekt beklaagden dienvolgens ervan vrij en ontslaat hen van elke uit dien hoofde tegen hen uitgesproken veroordeling;

Verwijst de burgerlijke partij in de kosten van de strafvordering in beide aanleggen begroot op 4 474,-fr., het onderzoek geopend zijnde door haar burgerlijke partijstelling;

OP BURGERLIJK GEBIED:

Verleent de burgerlijke partij
akte van haar afstand van haar
vordering en beklaagden van de aanvaarding ervan;

Stelt deze afstand van vordering rechterlijk vast;

Verklaart zich onbevoegd om kennis te nemen van de vorderingen van de burgerlijke partij Het Vlaams Gewest;

Verwijst de burgerlijke partijen in de kosten van hun vordering in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij begroot op:
- 10 18,-fr. Voor
- 196,-fr. Voor

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzitting van de achtste kamer van het Hof
van beroep op

ZEVENTIEN FEBRUARI 1900 NEGENENNEGENTIG.

Aanwezig:

Voorzitter;
Raadsheer;
Raadsheer;
Advocaat-generaal;
Griffier.